

Monády

IB016 Seminář z funkcionálního programování

Vypráví Adam Matoušek

Fakulta informatiky, Masarykova univerzita

Jaro 2022

Připomenutí: Maybe, Either, druhy

Maybe a: datový typ rozšířený o jednu hodnotu

- `data Maybe a = Nothing | Just a`
- často: `Nothing` je selhání

Either a b: sjednocení dvou datových typů

- `data Either a b = Left a | Right b`
- často: specifikace chyby, nebo korektní výsledek

Druhy: „typování typů“

- `Maybe Int :: *`
- `Maybe :: * -> *`
- `Either :: * -> * -> *`

Připomenutí: Functor

Motivace: Zobecňování funkce `map`

```
map :: (a -> b) -> [a] -> [b]
treeMap :: (a -> b) -> BinTree a -> BinTree b
. . . .
```

Typová třída `Functor`:

```
class Functor f where
```

```
  fmap :: (a -> b) -> f a -> f b
```

- pro typy, přes které se dá „mapovat“
- třída pro „unární typové funkce“, tedy věci druhu `* -> *`
- instance pro `[]`, `Maybe`, `IO`, `Either e`, `(r -> _)`, `(w, _)`

Monády

Co je to monáda?

- ~~zastaralý výraz pro prvok~~
- ~~termín z teorie kategorií~~
- funktor, ke kterému přidáme ještě nějaké operace kromě `fmap`
- abstrakce výpočtů a jejich řetězení

Navrhovaná strategie pochopení monád:

- dívat se na různé funktory „výpočtovým pohledem“
- zkoumat u každého **zvlášť**, co znamená „řetězit výpočet“
- abstrakce vyplyne časem sama

Výpočty a jejich výsledky

Výpočet \approx hodnota \approx výsledek vyhodnocení \Rightarrow výsledek výpočtu

```
x :: Int
```

```
x = 19, ale i
```

```
x = succ $ succ (2 * 4) * 2
```

```
y :: Maybe String
```

```
y = Just "adamat" nebo y = Nothing, ale i
```

```
y = lookup 445763 (getStudents db)
```

(Výsledkem výpočtu je "adamat", nebo žádný neexistuje.)

Maybe jako výpočet

Maybe a je výpočet s možností selhání (parciální funkce):

- \rightsquigarrow^* **Just** 42 výsledkem je 42
- \rightsquigarrow^* **Nothing** výsledek není, výpočet selhal

Jak kombinovat výpočty? Máme (!!) a chceme...

- ...vybrat 2. prvek z [10, 20, 30].
- ...vybrat 2. prvek z **Just** [10, 20, 30].
- ...vybrat **Just** 2. prvek z [10, 20, 30].
- ...vybrat **Just** 2. prvek z **Just** [10, 20, 30].
- ...vybrat **Nothing**tý prvek z **Just** [10, 20, 30].
- ...vybrat **Just** 2. prvek z **Nothing**.
- ★ ...vybrat **Just** 2. prvek z **Just** [1].

Kombinace výpočtů v Maybe

```
liftM2 :: (a -> b -> c) -> Maybe a -> Maybe b -> Maybe c
```

Kombinace výpočtů pomocí (čisté¹) funkce:

- provedeme výpočet „operandů“ (podvýpočty),
- pokud některý selže, i kombinace selže (**Nothing**),
- jinak se výsledkem (v **Just**) kombinace podvýsledků.

Kombinací dostaneme zase výpočet (tj. něco v **Maybe**).

Příklad:

```
liftA2 (!!) (Just [10, 20, 30]) (Just 2) ~\~>* Just 30
```

¹ve smyslu „není sama monadickým výpočtem“²

²konkrétně zde „nebalí výsledek do Maybe“

Řetězení výpočtů v Maybe

`(>>=) :: Maybe a -> (a -> Maybe b) -> Maybe b`

Řetězení výpočtů:

- provedeme výpočet mezivýsledku,
- pokud se povedl (**Just** `x`), pokračujeme dál s hodnotou `x`
- pokud selhal (**Nothing**), nepokračujeme (\rightsquigarrow^* **Nothing**)

Příklad:

```
Just [] >>= \x -> if null x then Nothing else Just (head x)  
 $\rightsquigarrow^*$  Nothing
```

Triviální výpočet

- Na totální funkci můžeme nahlížet jako na parciální.
- S neselhávajícím výpočtem můžeme pracovat, jako by selhání umožňoval.
- Pro hodnotu umíme vyrobit výpočet, který ji prostě vrátí.
- `pure :: a -> Maybe a`
`pure x = Just x`

Maybe je monáda

1 Umíme řetězit výpočty:

$(\gg=) :: \text{Maybe } a \rightarrow (a \rightarrow \text{Maybe } b) \rightarrow \text{Maybe } b$

2 Umíme vyrobit triviální výpočet hodnoty:

$\text{pure} :: a \rightarrow \text{Maybe } a$

= podstata monády³

³obě funkce ještě musí splňovat nějaká pravidla, uvidíme později

Seznam = nedeterministické výpočty

Chceme používat funkce, které mohou vrátit seznam více hodnot stejného typu. Například:

- chceme všechny komplexní druhé/třetí odmocniny čísla
- máme různé varianty n-té otázky v odpovědníku
- získáváme obsah adresáře
- volíme směr v bludišti

S každým mezivýsledkem má smysl zkusit pokračovat. Řetězením takových funkcí tak můžeme například:

- zjistit všechny komplexní šesté odmocniny čísla
- generovat různé varianty celého odpovědníku
- rekurzivně získat všechny soubory v domovském adresáři
- backtrackingem najít východ z bludiště

Příklad:

- máme k dispozici funkce

```
-- 2. odmocniny
```

```
root2 :: Complex Float -> [Complex Float]
```

```
-- 3. odmocniny
```

```
root3 :: Complex Float -> [Complex Float]
```

- chceme funkci `root6` vracející všechny 6. odmocniny

```
root6 :: Complex Float -> [Complex Float]
```

```
root6 c = concat $ map root3 (root2 c)
```

Seznam = nedeterministické výpočty

Jak vypadá řetězení a `pure` pro nedeterministické výpočty?

```
(>>=) :: [a] -> (a -> [b]) -> [b]
```

```
list >>= f = concat $ map f list
```

```
pure :: a -> [a]
```

```
pure x = [x]
```

Pozorování: `[]` \approx **Nothing** (neexistuje žádný výsledek)

Výpočet s náhodou

- chceme pracovat s „náhodnými“ hodnotami
- „náhodné“ hodnoty závisí na `seed` → potřebujeme `seed` propagovat a aktualizovat napříč funkcemi
- nemáme k dispozici globální stavové proměnné
- nutné předávat jako argument v celém výpočtu
- náhodné hodnoty můžeme reprezentovat jako funkce:
 - vstup je hodnota `seed`
 - výstup:
 - „náhodná“ hodnota závislá na `seed`
 - nová hodnota `seed'` pro další „náhodnou“ proměnnou
 - **Typ:** `Int -> (a, Int)`

Výpočet s náhodou

Pro přehlednost tento typ pojmenujme

```
newtype Rand a = Rand { runRand :: Int -> (a, Int) }
```

Opět chceme řetězit výpočty.

Příklad:

- `rollDie :: Rand Int` vrátí náhodné číslo z intervalu [1,6]
- `roll2Dice :: Rand Int`
`roll2Dice = Rand $ \seed ->`
 `let`
 `(d1, seed')` = `runRand rollDie seed`
 `(d2, seed'')` = `runRand rollDie seed'`
 `in`
 `(d1 + d2, seed'')`

Výpočet s náhodou

```
newtype Rand a = Rand { runRand :: Int -> (a, Int) }
```

- Princip řetězení náhodných výpočtů zobecníme.
- Levá strana bere `seed` → vytváří nový `seed'` → použije se jako vstup pro náhodné číslo na pravé straně.

```
(>>=) :: Rand a -> (a -> Rand b) -> Rand b
```

```
x >>= f = Rand $ \seed ->
```

```
  let (val, seed') = runRand x seed
```

```
  in runRand (f val) seed'
```

```
pure :: a -> Rand a
```

```
pure x = Rand $ \seed -> (x, seed)
```

Výpočet s náhodou

Řešení `roll2Dice`:

```
roll2Dice :: Rand Int
roll2Dice =
  rollDie >>= (\d1 ->
    rollDie >>= (\d2 ->
      pure (d1 + d2)))
```

Rand jako monáda s vnitřním stavem

Obecněji: monády s vnitřním stavem.

- **Rand** stav je sémě generátoru
- **Turtle** poloha a směr želvy
- **Parser** stav obsahuje nepřečtenou část textu
- **State s** vlastní libovolný stav typu **s**
- ★ **IO** stav je kouzelný⁴

(Některé uvidíme později během semestru.)

⁴Pro zájemce: https://wiki.haskell.org/IO_inside

Typová třída Monad

Typová třída Monad

```
class Applicative m => Monad m where
  (>>=) :: m a -> (a -> m b) -> m b  -- čti „bind“
  return :: a -> m a                  -- = pure

  (>>) :: m a -> m b -> m b
  x >> y = x >>= \_ -> y
```

- umožňuje řetězení výpočtů
 - předem definujeme, jak se toto řetězení chová
 - `bind` navenek pracuje s výsledkem = „rozbalenou“ hodnotou
- definice třídy v `Prelude`, více v `Control.Monad`
- prozatím si nevímejme nadtřídy `Applicative...`

Instance třídy Monad I

```
instance Monad Maybe where
  return :: a -> Maybe a
  return = Just

  (>>=) :: Maybe a -> (a -> Maybe b) -> Maybe b
  Nothing >>= f = Nothing
  Just x >>= f = f x
```

- „Parciální“ funkce (výpočet může selhat).
- >>=: výsledek se předává, pokud existuje.
- jak vypadá instance pro **Either** e?

Instance třídy Monad II

```
instance Monad [] where
```

```
  return :: a -> [a]
```

```
  return x = [x]
```

```
  (>>=) :: [a] -> (a -> [b]) -> [b]
```

```
  xs >>= f = concat (map f xs)
```

- „Nedeterministické“ funkce/výpočty
(`a -> [b]` = jeden vstup, libovolný počet výsledků).
- `>>=`: výpočet probíhá nad každou hodnotou vstupu

Instance třídy Monad III

```
instance Monad ([l], _) where – dvojice se seznamem
  return :: a -> ([l], a)
  return x = ([], x)

  (>>=) :: ([l], a) -> (a -> ([l], b)) -> ([l], b)
  (list, x) >>= f = let (list', y) = f x
                    in (list ++ list', y)
```

- Výpočty s „logováním“.
- >>=: udržuje se společný log celého výpočtu.
- Obecněji: monáda písáře. Uvidíme později v semestru.

Instance třídy Monad IV

```
instance Monad (r -> _) where -- funkce z r
  return :: a -> (r -> a)
  return x _ = x

  (>>=) :: (r -> a) -> (a -> (r -> b)) -> (r -> b)
  (>>=) rx f ctx = let x = rx ctx
                    ry = f x
                    in ry ctx
```

- Výpočty s read-only kontextem (např. konfigurace).
- >>=: všem výpočtům předá též kontext
- Monáda čtenáře. Uvidíme ještě později v semestru.

Korektní instance monády musí splňovat:

- *levá identita*

`return x >>= f ≡ f x`

- *pravá identita*

`mx >>= return ≡ mx`

- *asociativita*

`(mx >>= f) >>= g ≡ mx >>= (\x -> f x >>= g)`

Užitečné funkce třídy Monad

```
(<=<) :: Monad m =>  
      (b -> m c) -> (a -> m b) -> (a -> m c)
```

```
f <=< g = (\x -> g x >>= f)
```

- ekvivalent kompozice běžných funkcí (.)
- existuje i obrácená varianta >>=

```
join :: Monad m => m (m a) -> m a
```

```
join mmx = mmx >>= id
```

- slučování vnořených kontextů
- ★ teoretici často místo `bindu` definují `join`

Notace „do“

do-notace = syntaktický cukr pro $\gg=$ u všech monád.

- blok, začíná slovem **do**, řádky zarovnány (jako ve **where**)
- lze spouštět výpočty a (nepovinně) brát jejich výsledky
- lze použít **let**, u někt. monád vzory ve výsledcích
- výsledek **do**-bloku je výsledek posledního výpočtu v něm

foo :: **NějakáMonáda** Int

```
foo = do x <- gib "x"      -- gib "x" >>= \x ->
      let y = abs x       -- let y = abs x in
      z <- compute x      -- compute x >>= \z ->
      pure (y + z)        -- pure (y + z)
```

Příklad: do-blok a IO

```
cat :: String -> IO ()
cat delim = do
  l <- getLine
  if l == delim
    then pure ()
    else do putStrLn l
            cat delim
```

Doporučujeme projít si nepovinné 7. cvičení Sbírký IB015 o **IO**.

Typová třída Applicative

Aplikativní funktory jsou na půli cesty mezi **Functor** a **Monad**.

- Umožňují z hodnoty vyrobit triviální výpočet:
 - `pure :: Applicative f => a -> f a`
 - doslova totéž co `return`, ale Historické Důvody™
- Umožňují kombinovat výsledky nezávislých výpočtů:
 - `liftA2 :: ... => (a -> b -> c) -> f a -> f b -> f c`
 - `liftA3` obdobně pro ternární
 - `<*> :: ... => f (a -> b) -> f a -> f b`
 - Nelze měnit efekt (`f`) na základě výsledků (`a, b`). Např.
`liftA2 op (Just 1) (Just 2)` neumí vrátit **Nothing**.

Existují aplikativní funktory, které nejsou monádami (**ZipList**).

Typová třída `Applicative`

```
class Functor f => Applicative f where
  pure    :: a -> f a
  (<*>)   :: f (a -> b) -> f a -> f b
  liftA2  :: (a -> b -> c) -> f a -> f b -> f c
```

- samotná třída v `Prelude`, více v `Control.Applicative`
- předepsaných funkcí je více, ale dají se odvodit
- stačí jedno z `(<*>)` a `liftA2`
- lze napsat instanci `Monad` a použít `liftA2 = liftM2`
- naopak `return` se automaticky zdefinuje jako `pure`

Applicative vs. Monad

Z Historických Důvodů™ je spousta „aplikativních“ věcí v **Monad**:

- `pure` \equiv `return`
- `(<*>)` \equiv `ap`
- `(*>)` \equiv `(>>)`
- `liftA` \equiv `liftM` (\equiv `fmap`)
- `liftA2` \equiv `liftM2`
- `liftA3` \equiv `liftM3`

Applicative má navíc `(<*>)`, **Monad** zase až `liftM5`.

Libovolně-ární liftování: `f <$> mx <*> my <*> mz <*> ...`

Pravidla pro třídu `Applicative`

Korektní instance `Applicative` musí splňovat:

- *identita*

$$(\text{pure id}) \langle * \rangle x \equiv x$$

- *kompozice*

$$(\text{pure } (.)) \langle * \rangle f \langle * \rangle g \langle * \rangle x \equiv f \langle * \rangle (g \langle * \rangle x)$$

- *homomorfismus*

$$(\text{pure } f) \langle * \rangle (\text{pure } x) \equiv \text{pure } (f x)$$

- *výměna*

$$u \langle * \rangle (\text{pure } y) \equiv (\text{pure } (\$ y)) \langle * \rangle u$$

```
class Monad m => MonadFail m where
  fail :: String -> m a
```

- akce `fail` má přerušit probíhající výpočet
- historicky (ještě v GHC 8.6) součástí třídy `Monad`
- automaticky se používá při pattern-matchingu v `do`-bloku
 - `do (x:xs) <- lookup key tableOfLists`
- instance pro `[]`, `Maybe` a `IO`

Functor:

- `fmap :: (a -> b) -> f a -> f b`:
- aplikace funkce na výsledek výpočtu

Applicative:

- `pure :: a -> f a`
- triviální výpočet se zadaným výsledkem
- `liftA2 :: (a -> b -> c) -> f a -> f b -> f c`
- kombinace výsledků nezávislých výpočtů

Monad:

- `(>>=) :: m a -> (a -> m b) -> m b`
- výpočet může záviset na výsledku předchozího výpočtu
- `join :: m (m a) -> m a`
- lze spustit výpočet, který je výsledkem výpočtu

Funktory a monády – „krabičkový pohled“

Functor:

- někdy odpovídá kontejnerům a krabičkám
- hodnoty uvnitř lze měnit bez změny struktury kontejneru

Applicative:

- umíme vyrobit „singleton“ s „neutrální strukturou“
- umíme zkombinovat dvě nezávislé krabičky:
 - jak kombinovat hodnoty uvnitř, říká dodaná čistá funkce
 - jak sloučit obaly (strukturu), říká instance

Monad:

- ??? ... ne!
- `join` → umíme sloučit vnořené krabičky